Valitus, jonka Niche Generics Ltd on tehnyt 22.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-701/14, Niche Generics v. komissio, 12.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-164/19 P)

(2019/C 148/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Niche Generics Ltd (edustajat: F. Carlin, barrister, M. Healy, solicitor, B. Hoorelbeke, advocaat, S. Mobley, solicitor, H. Sheraton, solicitor, ja A. Robertson, QC)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan

— kumoaa riidanalaisen tuomion kokonaisuudessaan siltä osin kuin se koskee Nicheä

— velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan Nichelle tässä oikeudenkäynnissä sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Niche väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen:

— Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen jättäessään soveltamatta objektiivista välttämättömyyttä koskevaa testiä parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan.

— Toiseksi väitetään, että mikäli sovintosopimukset kuuluvat SEUT 101 artiklan soveltamisalaan, unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen luokitellessaan Nichen sovintosopimuksen virheellisesti tarkoitukseen perustuvaksi kilpailusääntöjen rikkomiseksi.

— Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin rikkoi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan mukaista perusteluvelvollisuutta, kun se hylkäsi Nichen tulkinnan sovintosopimuksesta tarkastelematta sitä koskevia oikeudellisia perusteita.

— Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että Niche oli Servierin potentiaalinen kilpailija.

— Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin loukkasi yhdenvertaisen kohtelun perustavanlaatuista periaatetta kohtelemalla Nicheä eri tavoin kuin samanlaisessa tilanteessa olevia geneerisiä yhtiöitä ja luokittelemalla Nichen sovintosopimuksen virheellisesti SEUT 101 artiklan 1 kohdan mukaiseksi tarkoitukseen perustuvaksi kilpailusääntöjen rikkomiseksi.

— Kuudenneksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen jättäessään huomioimatta sen, että sovintosopimus täyttää SEUT 101 artiklan 3 kohdan mukaiset poikkeusedellytykset.

— Seitsemänneksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan virheellisesti oikeudellista testiä Nichen puolustautumisoikeuksien ja/tai hyvän hallinnon periaatteen loukkaamisen määrittämiseksi.

— Kahdeksanneksi unionin yleinen tuomioistuin loukkasi unionin oikeuden yleistä suhteellisuusperiaatetta vahvistaessaan sakon määrän sellaiseksi, ettei se ollut oikeassa suhteessa Nichen taloudellisiin resursseihin nähden.

Valitus, jonka Slovak Telekom, a.s. on tehnyt 22.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto, laajennettu kokoonpano) asiassa T-851/14, Slovak Telekom v. komissio, 13.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-165/19 P)

(2019/C 148/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Slovak Telekom, a.s. (edustajat: D. Geradin, Rechtsanwalt, ja R. O'Donoghue, QC)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Slovanet, a.s.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kokonaan tai osittain

— kumoaa päätöksen kokonaan tai osittain

— toissijaisesti kumoaa valittajalle määrätyt sakot tai alentaa niiden määrää

— velvoittaa komission korvaamaan kaikki tässä asiassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

— Ensimmäinen valitusperuste — oikeudelliset virheet ja/tai ilmeinen virhe tai perustelujen puutteellisuus myynnistä kieltäytymisen osalta

  — Ensimmäinen alaperuste: valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset siitä, ettei tuomiossa Bronner esitettyjä SEUT 102 artiklassa tarkoitettua käyttöoikeuden epäämistä koskevia edellytyksiä voida soveltaa, jos käyttöoikeuden antamista koskevasta velvollisuudesta on säädetty etukäteen, ovat virheelliset. Se pitää virheellisenä myös unionin yleisen tuomioistuimen toteamusta, jonka mukaan tuomiossa Bronner mainitun "välttämättömyyttä" koskevan edellytyksen ei tarvitse täyttyä, koska aikaisemmin annetussa lainsäädännössä oli jo tunnustettu tarve "käyttöoikeuden tarjoamiseen kantajan tilaajayhteyksiin", minkä vuoksi komission ei tarvinnut tutkia "välttämättömyyttä" (uudelleen) SEUT 102 artiklan kannalta.

  — Toinen alaperuste: valittaja esittää, että unionin yleisen tuomioistuimen toteamus siitä, että unionin tuomioistuimen tuomio TeliaSonera tukee näkemystä, jonka mukaan valittajan myynneistä kieltäytymisen edellytykseksi ei voida asettaa sen osoittamista, että tuomiossa Bronner mainitut edellytykset täyttyvät, on oikeudellisesti virheellinen.

  — Kolmas alaperuste: valittaja esittää, että unionin yleisen tuomioistuimen toteamus siitä, että tuomiossa Clearstream kyseessä ollut tilanne oli erotettava valittajan tilanteesta, sillä valittajasta poiketen kyseessä ei ollut entinen valtion monopoli tai aikaisempaan sääntelyyn perustunut käyttöoikeuden antamista koskeva velvollisuus, on oikeudellisesti virheellinen.